

‘ಇಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ಯಾಂ ಕಚೇರಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರ ಕಿವಿಗೆ ಇಯರ್ ಪೋಲನ್ ಬೆಂಟ್. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧಾವಂತ. ‘ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೋ ಪೋಲಿನ್ ಕಚೇರಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?’ ಮತ್ತೆ ಆ ಪೇಡೆಯನ್ನೇ ಕೇಳೋಣವೆಂದರೆ ಅತಿನಿಗೊ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ.

‘ಎಲ್ಲಾದ್ವಾರೆ ಹೋಗ್ಗಿ ನಿಮಗ್ಗಾಕೆ ತಲೆಬಿಸಿ? ಬಿನ್ನ ಲೇಪಣಗ್ಗಿದೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಂಗಾತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಮನಗೆ ಹೋದೆ. ಅಂದು ಸೆಷ್ಟುಬಾರ್ 20. ಮನಗೆ ಬಂದ ನಂತರನೂ ಬೆಸ್ಯಾಂ, ಲಿಸಪಿ (ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೋ), ಬಿಬಿವಂಪಿ ಎಲ್ಲ ವೆಚ್ಚೆಷ್ಟೋಗಳನ್ನು ಜಾಲಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದೂರು ದಾಖಲಿಸೋಣ ಎಂದರೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಒಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ತಲೆಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೇ ವಿನಾ ಅಗಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ವಾರದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ತಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಹೋಜೆ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಕುಂಭಕರಣನ ಹಾಗೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೋ ಧಾವಂತ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಮಹಾಪೂರ ಬಂದ ನದಿಯ ಹಾಗೆ. ಜನರು ಹೇಗೋಂ ಇಕ್ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೋಟ್ಟಿ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೋಳವೆ ಇನ್ನೂ ತುಸು ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ್ವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರೊಳಕ್ಕೇ ಶಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೊ ಪನೋಂ. ಅಪ್ಪು ಅವಸರ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ.

ಅವನಂತೆ ನಾನೂ ತುಸು ಹೋಟ್ಟಿ ಹೊಸೆಯುತ್ತ ಕಂಬದ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಅದರ ಬಾಯೋಳಗೆ, ಪಕ್ಕದ ರಂದ್ರದೊಳಗೆ ತುಸು ಇಣುಕಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಶೀಶೆ, ಗುಟ್ಟು ಕರರ್ಹ ಮತ್ತಿನ್ನೇನೇನ್ನೇಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ತೂರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ತುಂಬ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಂಬ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿಧ್ವರಿಂದ ಅದು ಕಸದ ಹೋಜವೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಕಂಬದಿಂದ ಹೋರಬಿದ್ದು ಬಂದ ನರಸಿಂಹ ಅವತಾರ ನೆನಪಾಯಿತು. ಭಕ್ತ ಪ್ರಹಳಿದನೋ ಅವನವ್ಯನೋ ಇಲ್ಲೇನಾದರೂ ಜಿದ್ದಾಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಂಬದಿಂದಲೂ ಮಹಾವಿಷ್ಪು ಹೋರ ಬರಬಹುದಿತ್ತೇನೂ. ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೋ ಮಧ್ಯೆ ಆತ ಕಂಬವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋರಲಿಸಿ ಪುರ್ಯಂದು ತನ್ನ ಗರುಡನನ್ನೇರಿ ಕಣ್ಣರೆ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಈಗಿಗ ಟಿಯಲ್ಲೂ ಅಂಥ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಂದ ದುಸ್ತಿಬಾಟಿಯೋ, ಪ್ರಭಾಸೋ ಬರುತ್ತಾರೆ ವಿನಾ ವಿಷ್ಪು ಅಪರೂಪ.